

Si fóssem negres, els valencians votaríem el KKK?

written by Ricard Chulià | 12 de desembre de 2024

Segons la periodista Rosa María Artal, que va nèixer a Saragossa, però que va estudiar a la Universitat Complutense de Madrid, i, així mateix, tota la carrera professional l'ha desenvolupada allà, els valencians tenim un problema. En tenim molts, per descomptat, i, concretament, un de fonamental: Espanya. Tanmateix, no sembla que el problema que Artal ens ha diagnosticat siga aquest. Artal és una veu habitual de les tertúlies polítiques progressistes espanyoles. Ha estat vinculada a *El País* i, des de fa un temps, a *eldiario.es*. Té uns 75 anys.

Rosa María Artal
@rosamariaartal

Segueix

Los valencianos tienen un problema

Tradueix la publicació

elpais.com

EL PAÍS PREMIUM RA

Documental Moncloa VER AHORA

Estimación de voto en la Comunidad Valenciana

Porcentajes sobre el total de votos válidos

Partido	Estimación	Resultado autonómicas 2023
PP	30,2	34,7
PSOE	29,3	27,8
Vox	16,4	12,2
Compromís	14,7	14,0
UP-UEPV	3,6	3,4
Otros	5,8	7,8

Fuente: 40dB.

El problema que Artal insinua que tenim els valencians és que *no sabem votar*. Potser ens haurien de llevar el dret i que es votàs a Madrid per nosaltres, si no fos que això ja és així. El que es dedueix d'aquest tuit, però, és que, després de la tragèdia de la DANA, els valencians encara tornàriem a dipositar la confiança en el principal responsable: Carlos Mazón. Aquesta mena de raonaments sol ser prou habitual en els àmbits de la progressia espanyola. Quan, en 2011, el PP de Camps va revalidar la majoria absoluta, Juan José Millás va qualificar la valenciana de societat *malalta*. Era un comentari habitual en aquell àmbit. Més tard va vindre la crisi i el *Resacón en Levante*. Els valencians complíem fil per randa la visió orientaltitzant de l'altre.

En 2011, era curiós veure aquestes veus assenyalar el comportament electoral dels valencians, quan, a Andalusia, llavors encara no hi havia hagut cap altre govern que no fos del PSOE, que tenia la mateixa vinculació –o més– amb la corrupció que el PP valencià –o que qualsevol altre partit del règim del 78, d'altra banda–. A Madrid, òbviament, el PP també va revalidar la majoria absoluta; i cal recordar que la Gürtel va nàixer en la *Villa y Corte*. A Madrid, d'altra banda, és on va tindre lloc l'escàndol de compra d'eleccions diria que més descarat de la història del règim del 78 –poca broma–: el *Tamayazo*. Es varen haver de repetir unes eleccions, hi va haver el resultat que tocava –majoria absoluta d'Esperanza Aguirre– i des d'aleshores no se n'ha sabut res més.

Després de la Gran Recessió, en 2015, al País Valencià hi va haver un dels toms electorals més pronunciats de tot l'Estat espanyol. A Madrid, per contra, hi va haver un canvi només a l'Ajuntament –que em permetré de qualificar de tímid– i que només va durar una legislatura –i que ens va deixar episodis ben sucosos com l'Operació Chamartín, que va provocar que IU es desvinculara de la candidatura de Manuela Carmena en les següents eleccions–. En les eleccions autonòmiques, el PP va renovar el govern, mitjançant un pacte amb Ciudadanos. Fins a arribar a Isabel Díaz Ayuso en 2019, el camí no va ser precisament exemplar, però no ens hi aturarem més.

Isabel Díaz Ayuso va arribar al govern de la Comunitat de Madrid amb uns resultats electorals discrets. Va necessitar un pacte de coalició amb Ciudadanos, que quasi hi arribava igualat. En 2020, però, hi hagué la pandèmia. La gestió d'Ayuso va imitar, tot el que les competències autonòmiques li permetien, les gestions de Bolsonaro o Trump, per exemple, però el cas més cridaner en aquest sentit va ser la gestió de les residències, que es varen convertir pràcticament en dipòsits de cadàvers.

En 2021, tanmateix, Isabel Díaz Ayuso va avançar les eleccions autonòmiques amb l'objectiu d'assolir una majoria absoluta i desfer-se de Ciudadanos. No la va aconseguir, però s'hi va quedar molt a prop. Ciudadanos va perdre tota la representació, mentre que Ayuso i el PP varen doblar els resultats. L'extrema dreta d'Ayuso i la dreta extrema de Vox sumaven al Parlament una majoria amplíssima.

MADRID

Escaños

99,93% ESCRUTADO
ACTUALIZADO: 5/5/2021 00:40

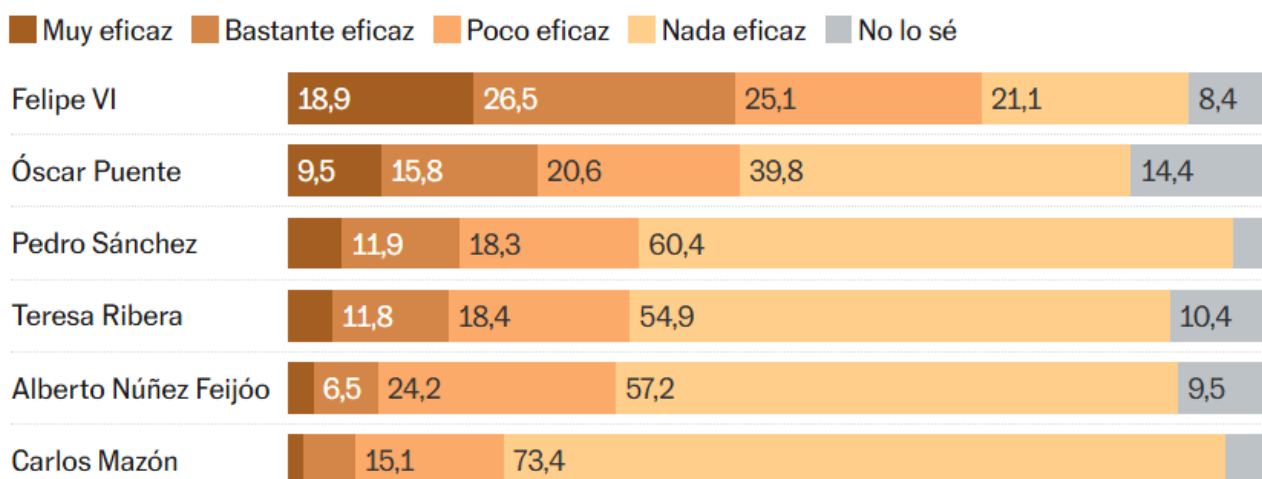
No em consta que Artal o Millás, per exemple, hagen analitzat que els madrilenys tinguen un *problema* a l'hora de votar o que s'hagen constituït en una societat *malalta*. Si fossen negres, els madrilenys votarien el KKK? Si tenim en compte com funciona Espanya, més aïna diríem que, segons qui i segons com, el sistema polític madrileny és directament el KKK.

Ara bé, si ens deixem de comparacions, que ja han deixat clar que, segons qui, no està autoritzat a donar lliçons morals, ens haurem d'enfrontar a la pregunta clau: els valencians castiguem en les urnes la mala gestió? Ho farem amb la DANA? Ara com ara, només tenim enquestes per a intentar respondre aquestes preguntes. Hem vist, això sí, que la mobilització dels valencians al carrer és màxima. Tanmateix, no tenim manera d'extrapolar-la a uns resultats electorals. En aquest sentit, ens tocarà analitzar les enquestes que s'han publicat aquests dies. En tenim dos: una de SigmaDos per a *El Mundo* i una altra de 40DB per a *El País*, que és la que enllaça Artal.

Els resultats que ens donen les dues són ben diferents, certament. Però hi ha un apartat en què arriben a la mateixa conclusió: el paper de Mazón. La desaprovació és quasi unànime. De fet, en la d'*El País* arriba quasi al 90%, que es podria dir que és una xifra màxima en un estudi demoscòpic. Si s'hagués preguntat sobre la figura de Bin Laden a la ciutat de Nova York després de l'11-S, les xifres no haurien sigut gaire diferents. I no és una hipèrbole. Ho dic molt seriosament.

¿Cómo valoraría la respuesta ante las inundaciones por parte de estas personas?

En % de encuestados de la Comunidad Valenciana

L'estimació de vot per a les Corts que fa *El País* sí que és més matisada. I, en aquest sentit, ací es diferencia molt amb l'enquesta d'*El Mundo*. Ara bé, si les analitzem amb lupa i les

comparem més en profunditat, en podrem traure algunes idees ben sucoses. La raó és que, al remat, no se'n van tant.

Estimación de voto en la Comunidad Valenciana

Porcentajes sobre el total de votos válidos

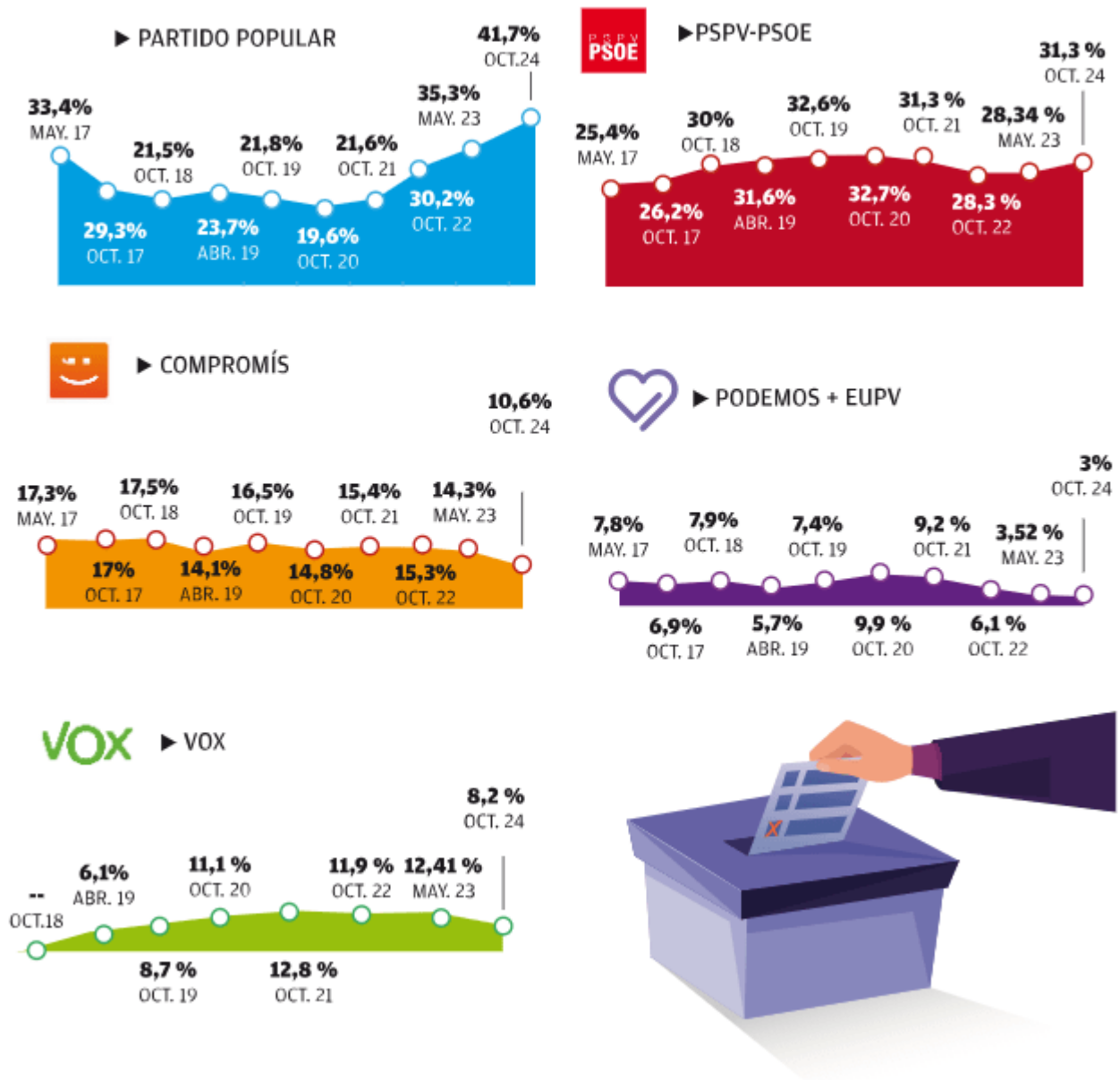
Partido	Estimación	Resultado autonómicas 2023
PP	30,2	34,7
PSOE	29,3	27,8
Vox	16,4	12,2
Compromís	14,7	14,0
UP-UEPV	3,6	3,4
Otros	5,8	7,8

Fuente: 40dB.

El País preveu una caiguda de quasi cinc punts del PP respecte dels resultats de 2023. Si tenim en compte que només ha passat des de llavors un any i mig, no està malament. A més a més, hi hem d'afegir que la referència de 2023 no és correcta, perquè totes les tendències anteriors a la DANA donaven una pujada important del PP, que s'acostaria a la majoria absoluta. Aquest és l'escenari que ens ofería la tradicional enquesta del 9 d'octubre que feia *Levante*; òbviament, no en podem trobar una altra de prèvia a la DANA que siga posterior.

► ESTIMACIÓN DE VOTO EN LA COMUNITAT VALENCIANA

DATOS SOBRE VOTO EMITIDO. EVOLUCIÓN DEL VOTO POR CANDIDATURA

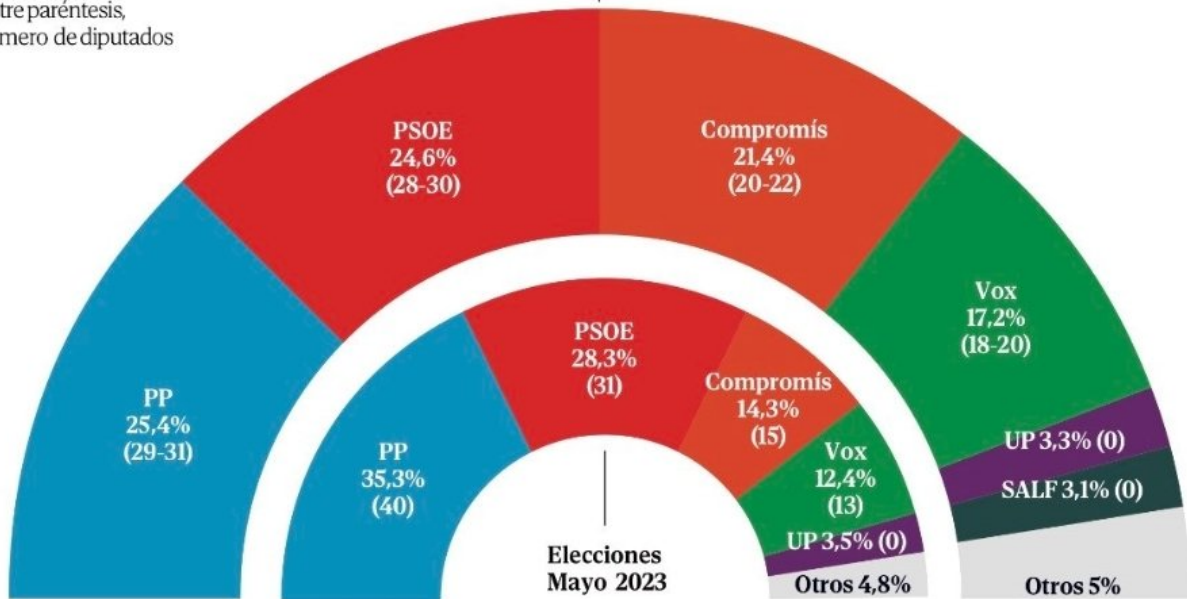
Si agafem aquesta referència, veuríem com el PP ja no estaria perdent quasi cinc punts, sinó que ja en perdria més de deu i, òbviament, abandonaria totalment els somnis de majoria absoluta. Més encara, en escons, l'enquesta d'*El País* dona un empat tècnic entre blocs. Per tant, passariem en només un mes d'un escenari de revalidació segura del govern de dreta a un escenari en què tot estaria obert i aquest govern podria caure. No és poca cosa, com més tard veurem. Recordem que aquesta enquesta és la que agafa Artal com a referència per a diagnosticar el nostre problema. Quines expectatives hi ha, ara com ara, de desfer-se d'Ayuso a Madrid?

ESTIMACIÓN DE VOTO AUTONÓMICO EN LA COMUNIDAD VALENCIANA

ENCUESTA DE DICIEMBRE EL MUNDO-SIGMA DOS

Porcentaje de voto.
Entre paréntesis,
número de diputados

Mayoría | 50 diputados

EVOLUCIÓN DEL VOTO

En %. Sólo los partidos con escaños

● PSOE ● AP/PP ● PCE/IU ● UV
● Compromís ● Cs ● UP ● Vox

Però què en diu, la d'El Mundo? Doncs ens dibuixa un escenari global idèntic, en què hi hauria un empat tècnic entre blocs, però uns escenaris particulars que són la nit i el dia. En aquest sentit, el PP s'enfonsaria, en una caiguda en picat: perdria uns deu punts respecte a 2023, però, a més, hem vist que aquesta referència no era bona, sinó que la caiguda seria de quinze punts, respecte a l'enquesta de Levante per al 9 d'octubre. El PP tornaria al resultat de 2015 o als resultats d'AP.

Ara bé, com es comporten les altres formacions? Vet ací el rovell de l'ou. El Mundo, al contrari que El País, preveu també una caiguda del PSOE. L'enquesta d'El País, de fet, actua ací d'una manera que trobe sincerament poc honesta, però que, al remat, és la tònica habitual de la casa. Vegem què ens

en diuen ells mateixos:

España

El trabajo de los socialistas ante las consecuencias de la dana merece, por el contrario, un reconocimiento, ya que el PSPV-PSOE sube del 27,8% registrado en las pasadas elecciones a un 29,3% en el que le sitúa la encuesta. Por su parte, Compromís sube siete décimas hasta situarse en el 14,7%. Pese a que ambos

Sí? De veres? El treball del PSOE (govern de l'Estat) *mereix un reconeixement*? Permeteu-me que ho dubte. Davant de xocs com el que hem patit amb la DANA, els comportaments electorals solen respondre a unes pautes ben diferents. La reacció més lògica, davant d'una tragèdia que ha deixat la societat en un estat de xoc, és la de deixar les diferències ideològiques de banda i donar suport al Govern en un moment d'emergència nacional. La identificació d'aquest govern com a culpable de la tragèdia o com gestor d'una reacció molt ineficaç ha de ser molt clara perquè l'electorat la castigue. A parer meu, la sensació generalitzada dels valencians –i més encara la dels afectats directament– és que han estat condemnats o abandonats per les institucions. La culpabilitat de Mazón és molt més clara i directa, però això no impedeix que la deixadesa del govern espanyol no es jutge com a tal o no es castigue. Simplement, no m'imagino el PSOE pujant de suports electorals ara mateix.

Tant *El País* com *El Mundo* assenyalen un ascens molt clar –i lògic– de les formacions alternatives en cada bloc. Concretament, l'ascens de Compromís és molt destacable. Per a *El País*, pujaria unes dècimes respecte a 2023, però ací cal veure que, segons *Levante*, abans de la DANA, Compromís estaria fregant el 10% dels vots. És per això que la pujada seria important, perquè Compromís recuperaria votants que els haurien abandonat poc de temps abans. Ara bé, segons *El Mundo*, Compromís no només pujaria respecte a 2023, sinó que trencaria el seu sostre de 2015 i marcaria un nou rècord. Doblaria la

previsió de vot respecte al 9 d'octubre de 2024 i passaria del 20% dels vots.

El problema fonamental, però, és que, perquè hi haja un càstig a un govern en les urnes, també cal que hi haja una alternativa clara que pugna capitalitzar-lo. I aquesta és la debilitat actual de l'oposició. El PSOE és vist també com a culpable de què ha passat perquè, efectivament, són culpables del que ha passat. D'altra banda, la primera reacció política important que va anunciar el PSOE després de la DANA va ser que aprovaria els pressupostos de Mazón per a la Generalitat. Quina alternativa es pot bastir amb aquesta matèria primera?

Des d'aquest punt de vista, amb les dades de les enquestes a la mà –que són això: enquestes–, veuríem que no és fàcil trobar càstigs electorals més contundents en altres circumstàncies semblants dins de la sèrie històrica electoral del règim del 78. Quin partit hauria passat d'estar fregant la majoria absoluta a estar marcant un terra electoral només després d'un esdeveniment concret? És evident que la DANA no ha sigut qualsevol altre esdeveniment ni la gestió del PP ha sigut una gestió com qualsevol altra. I per això veiem les xifres que veiem, que, si es confirmassen, serien històriques. Insistisc: no em ve al cap un càstig electoral en el règim del 78.

Finalment, cal tindre un compte un aspecte fonamental: les enquestes no donen taxa d'abstenció. I ací està la clau, perquè les coordenades socials en què ens trobem apunten que el càstig es donaria ací. Per tant, si les enquestes sempre s'han d'agafar com el que són –és a dir, mecanismes de construcció de la realitat, que no de reflexió de la realitat–, aquestes encara més.

Si fóssem negres, els valencians votariem el KKK? Des del meu punt de vista, si tenim en compte que la DANA ha deixat a les clares un sistema colonial que és radicalment perjudicial per als nostres interessos i el nostre benestar, així com ara hem vist que també per a la nostra vida, tot el que no siga votar

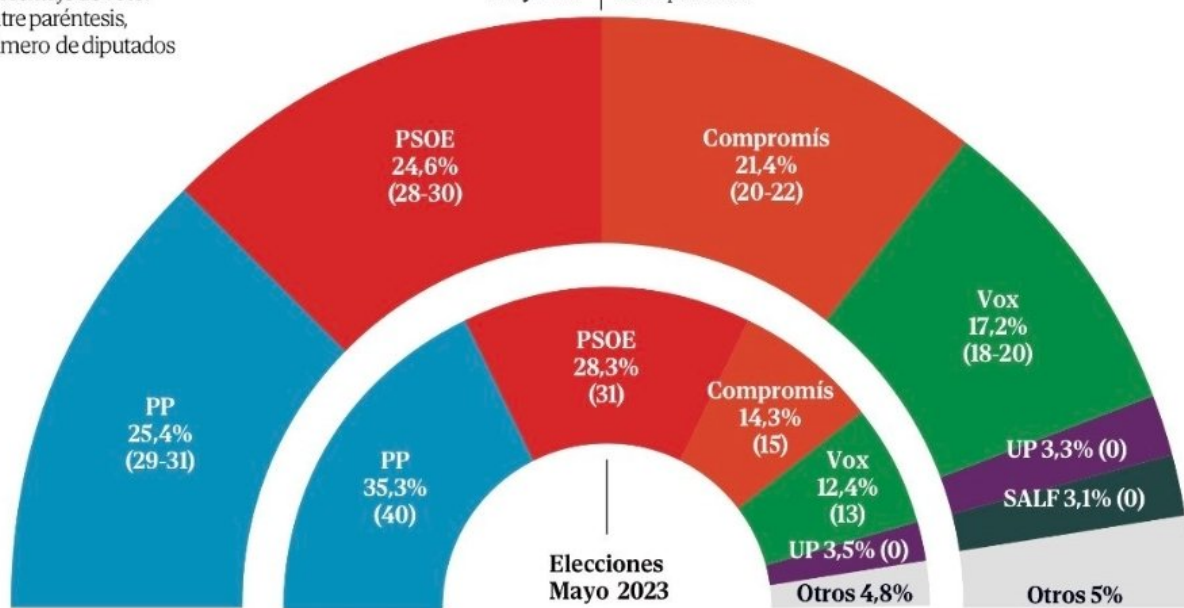
massivament una candidatura que tingués una DUI com a punt únic i, en acabant, l'aplicàs, em semblaria poc. Ara bé, una cosa són els desigs i una altra, la realitat. Un càstig exemplar en aquesta direcció és tan factible com que cap valencià votàs PP o Vox, encara que vinguessen una dotzena de gotes fredes seguides i en totes Mazón se n'anàs de dinarot al Ventorro.

ESTIMACIÓN DE VOTO AUTONÓMICO EN LA COMUNIDAD VALENCIANA

ENCUESTA DE DICIEMBRE EL MUNDO-SIGMA DOS

Porcentaje de voto.
Entre paréntesis,
número de diputados

Mayoría | 50 diputados

EVOLUCIÓN DEL VOTO

En %. Sólo los partidos con escaños

- PSOE
- AP/PP
- PCE/IU
- UV
- Compromís
- Cs
- UP
- Vox

Per tant, des dels paràmetres del que és possible, deixem de reproduir aquestes estupideses, perquè no només no ajuden a combatre els criminals que ens governen ni a canviar les coses, sinó que són directament mentida. Pensem-ho bé: ix una enquesta, ens tallem les venes en directe mentre ens lamentem que el PP encara guanyaria les eleccions i encara després ens queixarem també que la següent manifestació que es convoque per a demanar la dimissió de Malson ha tingut una assistència

menor. Però, per què hi hauria d'anar algú, si no serveix de res, si els continuen votant igual? L'efecte desmobilitzador és màxim. Si les dades de què disposem digueren això, que la gent els continua votant igual, no hi tindria res a dir, perquè seria la veritat i prou. Però és que no és així.

Una altra comparació. Han aparegut també missatges que explicaven que, després del Prestige, els gallecs varen continuar votant el PP i que a nosaltres ens passaria igual. No és de veres. La catàstrofe del Prestige va tindre lloc en 2002 i en les eleccions de 2005 el PP va perdre el govern de Galícia. La carrera política del que va parlar de "hilillos de plastilina" no es va acabar allà, però això és un problema del sistema polític i nacional espanyol, on algú pot arribar a ser president del govern amb fotos en un iot d'un narco en l'àlbum de vacances. Insistim: dins del que és possible en aquest sistema, els gallecs varen fer la seua faena en les urnes. Ara com ara, les enquestes –i tot el que hi ha al voltant, sobretot– apunten que els valencians estem fent bé la faena que ens toca per a tirar-los. Per tant, deixem-nos de derrotismes, més encara si parteixen d'una anàlisi de la realitat que no és correcta.